

صعود مقاومت پذیر آقای م.ر. حساس!

غلامحسین دولت آبادی / آراز بارسقیان / وجد جباری

نشر گستره

www.ketab.ir

عنوان و نام پدیدآور: صعود مقاومت پذیر آقای م.ر. حساس!

سرشناسه: دولت آبادی، غلامحسین، ۱۳۵۸-

شناسه افزوده: بارسقیان، آراز، ۱۳۶۳-

شناسه افزوده: جباری، وحید، ۱۳۵۹-

مشخصات نشر: تهران: انتشارات یکشنبه، ۱۳۹۶.

رده‌بندی کتاب: ۱۳۹۶ ص ۸۶/ ۸۰۴۷۲۱۳۹۶

رده‌بندی دیویدی: ۸۲۵/۲۶

کتابشناسی ملی: ۴۵۹۱۷۲۲۴

...

دنیای کتاب یکشنبه

زیر نظر

غلامحسین دولت آبادی / آراز بارسقیان

.

غلامحسین دولت آبادی / آراز بارسقیان / وحید جباری

سعود مقاومت پذیر آقای م. ر. حساس!

بر اساس صعود به قدرت پذیر آرتورو اوی

نوشته‌ی . تولد بوشت

ترجمه‌ی فرارز بهشت

...

طراح یونیفرم: آرش تنها

تصویرسازی روی جلد: سرمیناز بار

...

امور پیش از چاپ: نشر یکشنبه

امور چاپ: هنگام

تیراژ: ۵۰۰ نسخه

نوبت چاپ: اول

قیمت: ۷۰۰۰ تومان

شابک: ۹۷۸۶۰۰۰۹۷۲۵۲۳۱۳۹۶

...

www.sundaypub.ir

Sundaypub

t.me/Sundaypub

نشر یکشنبه

© حق انتشار برای انتشارات یکشنبه محفوظ است.

هرگونه اجرا از این نمایشنامه منوط به اجازه‌ی کتبی ناشر و مولفان است. هرگونه برداشت و اجرای دانشجویی چه در قالب کارهای کلاسی، چه اجرای دانشجویان آزاد است. اجرای بخش، قسمت و برداشت‌های آزاد از متن برای افراد حرفه‌ای تنها با هماهنگی ناشر و مولفان میسر است. اجرا برای شهرستان‌ها آزاد است.

مقدمه

شاید این یکی از سخت‌ترین مقدمه‌هایی باشد که قرار است بر نمایشنامه‌ای تألیفی از خودمان بنویسیم. نمایشنامه که روزهای نوشتش با درد و رنج‌های معمول نوشتن همراه نبود. برعکس پُر بود از لحظات خوشی. لحظاتی که لحظه به لحظه‌اش را مدیون یکی از بزرگ‌ترین نمایشنامه‌نویسان تاریخ ادبیات نمایشی است؛ برتولت برشت. لحظاتی خوش از تجربه‌ای تازه، هنگام نوشتن. نمایشنامه‌ی برشت آن‌طور که در نظر اول خود را به ما نشان می‌دهد، نمایشنامه‌ای نیست با رویکردهای معمول به فضایی گانگستری و هیجانی بلکه مجموعه‌ای است از حقایق پنهان و آشکار از سرشت و سرنوشت تک‌تک انسان‌هایی که شب تاریک را با امید فردای روشن و شاید روشن‌تر، انسان‌هایی که صبح روشن را در کمال بی‌مهری و بی‌سعی تبدیل به آسمانی خالی از ماه کردند و می‌کنند. فارغ از تمامی رویدادهای دردناک، و البته حقیقی این متن مسئله‌ی قابل تأمل‌تر آن است که تا به کجا یک درام‌نویس واقعی می‌تواند دست به انتخاب چنین ظرف شگرفی بزند که رویدادهای واقعی تاریخ نه تنها یک مات بلکه ملت‌های جهان را در آن جای دهد و بدین گونه اعتراض خودش را در قالب گروهی گانگستر نیویورکی به شکلی زیبا و ژرف بیان کند. به شکلی که خواننده را به تفکر در جهان پیرامون خود وادارد.

حالا ما در چه وضعیتی هستیم؟ ما در وضعیت بی‌رنجی و تئاتر کشور هستیم. البته اگر از ساکنان داران آن بپرسید بدون تردید خواهند گفت وضعیت عالی است و بهترین از این نمی‌شود! ما از وضعیتی می‌گوییم که کمترین عکس‌العمل نوشتن چنین نمایشنامه‌ای است. نمایشنامه‌ای که به صورت مستقیم و بی‌واسطه اعتراض می‌پردازد. اما این اشتباه است اگر فکر کنیم این نمایش فقط درباره‌ی تئاتر است همان‌طوری که اشتباه است خیال کنیم نمایشنامه‌ی اصلی که به قلم خود برشت است فقط درباره‌ی گانگسترهاست. این نمایشنامه قاعدتاً در وضعیت غریبی نوشته شد. در وضعیتی غریب حضور آدم‌های منسطفه‌گری که سال‌هاست در تلاشی مضاعف و فزاینده در حال تهی کردن تئاتر از خود تئاتر هستند. تئاتری که به آن نام «تئاتر تهی» داده‌ایم. تئاتری که سعی

دارد این هنر را از مفاهیم سیاسی، اجتماعی و تاریخی دور کند و در نهایت تئاتر را از مفاهیمش خالی کند. امری که به صورت بسیار سطحی در اشکال ظاهری نمایشنامه نویسی بروز پیدا کرده. اشکالی از جمله بازخوانی و اقتباس های بی سرنوشت. اشکالی که متأسفانه در این سال ها بزرگ ترین آسیب را به بدنه ی تئاتر کشور زده است. بازخوانی هایی که بزرگ ترین هنرشان تقلیل جنبه های مختلف نمایشنامه بوده، کوتاه کردن، جزء کردن داستان، بی معنی کردن امر بازیگری و بسیار موارد دیگر که قرار نیست در این مقدمه به آن پردازیم.

دو نکته را اما باید در نظر گرفت. این نمایشنامه در درجه ی اول یک اقتباس است. دو نکته را اما باید در نظر گرفت. این نمایشنامه در درجه ی اول یک اقتباس است. اقتباس است از نمایشنامه ی صعود مقاومت پذیر آرتورو اوپی نوشته ی جاودان برتولت برشت با برگردان فارسی بهزاد. اقتباسی که البته نه متن را مثله می کند نه آن را تقلیل می دهد و نه آن را به سلیقه ی خود درآورده و بی شاخ و دم تبدیل می کند. در این اقتباس سعی شده تمام قواعد درست و صحیح اقتباس، نه قواعد بر ساخته و من در آورده ی «بازخوانی» را رعایت کنیم. سعی کردیم متر به متر از متن درخور پاسخ می دهیم و با جهان اطرافش ارتباط نزدیکی برقرار کند. از طرف دیگر هم متن خودش را محدود به دنیایی نمایشنامه نویسی نکرده. بر کسی پوشیده نیست که نمایشنامه برای اجرا است و نگاه نویسندگان در تمام طول نوشتن صحنه به صحنه ی اجراست و به اجرای آن بوده است. نمایشنامه ای که سعی کرده به محیط امروزش، نه فقط به زمینه ی تئاتر، بلکه در تمام جنبه های سیاسی و اجتماعی پاسخ می دهد. این نمایشنامه به مدت سه سال در تهران و واکنش آن ها به دشوارترین روزهای حیات هنری شان است در سالی که تاوان رفتار پروبلوماتیک، انزوای هرچه بیشتر است. امیدواریم از خواندن این نمایشنامه لذت ببرید.

غلامحسین دولت آبادی / آراز بارسقیان / وحید جباری

شهریور ماه ۱۳۹۵